

РЕШЕНИЕ

№ 4814

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 23.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8621** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена жалба от [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. С. срещу Разрешение за строеж на благоустройствени обекти № Б-82/14.07.2021 г., издадено от главния инженерен на Н.-СО, с което е разрешено на [фирма] да извърши строително-монтажни работи, съгласно одобрените проекти на 12.07.2021 г. за „Подмяна на маслонапълнена К. 110 kV Т. от ЕКРУ, модул ELK-04/110kV в ПС С. до ЕКРУ модул ELK-04/110kV в ПС В. по съществуващото трасе със сух кабел с алуминиево тоководещо жило и сечение 1600 кв. мм и изграждане на нова оптична кабелна линия ОРУГ“.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност. Сочи се, че с разрешението за строеж е засегнат имот с идентификатор № 68134.305.139, целият с площ от 17 255 кв.м., собственост на жалбоподателя, в който са изградени промишлени и офис сгради. Посочва, че разрешението за строеж не е връчено на дружеството, въпреки че същото е заинтересовано лице. Видно от текста на РС, трасето на кабела в по-голямата си част, се намира в имота на жалбоподателя, като минава под две от сградите, находящи се в имота. Твърдят нищожност на РС, тъй като същото касае невъзможен обект. Кабелът и неговото трасе не съществуват като обект в нито един от документите за собственост на имота, в имотния регистър няма никакви вписвания за правото на собственост на [фирма] върху недвижимия имот, върху кабела и трасето му. Няма никаква маркировка за съществуването на такъв кабел, дружеството не е известявано за съществуването на кабела, нито пък е било в

състояние да научи този факт, след като няма записвания в имотните книжа и регистри. Същевременно излага и съображения за незаконосъобразност на РС, като посочва, че [фирма] не е собственик на имота, през който преминава кабела и трасето му, няма право на строеж, нито право на прокарване/преминаване на кабела през имота. Счита, че ако кабела реално съществува, то той е прокаран незаконно и в нарушение на техническите изисквания. Дружеството не е уведомявано за инвестиционни намерения и за разработка на инвестиционни проекти на [фирма] в техния имот, както и в РС също не е отбелязано, че по трасето на кабела има частна собственост на жалбоподателя. Сградата, под която е предвидено да преминава трасето е изградена през 1984 г. и няма как да се предвижда трасето да минава под нея. Счита, че съществуващото

трасе на кабела е незаконно, тъй като не може да преминава под сгради. Същевременно дружеството, като собственик на имота, през който преминава кабела и трасето му, не са давали съгласие за това. Моли за обявяване нищожността на РС, алтернативно за неговата отмяна.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, се представлява от управителя Б. С. и от адв. О., които поддържат жалбата и молят за нейното уважаване.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за нищожност на разрешението за строеж, алтернативно за неговата незаконосъобразност. По отношение нищожността посочва, че РС е издадено от некомпетентен орган – главния инженер на Н., а същия не е упълномощен за издаване на РС по реда на чл. 148, ал.4 ЗУТ. Счита, че заинтересованата страна няма никаква права върху имота, за който е издадено РС. От представените доказателства не може да се направи извод и, че заинтересованата страна е собственик на обекта, за който е издадено РС. Представените документи, според жалбоподателя не доказват, че именно [фирма] е собственик на подстанция С., част от която е кабелното трасе. Счита, че не са представени доказателства, от които да се направи извод, че [фирма] има право на строеж, право на преминаване, право на ползване, на прокарване или сервитути в имота, за който е издадено РС. В РС е записано, че се издава за подмяна на съществуващо кабелно трасе, а от доказателствата по делото се установява, че се касае за изграждане на нов обект. От техническия проект е видно, че проектното трасе е различно от това, за което се твърди, че съществува, както и от трасето от подземния кадастър, заснето през 1981 г. Т.е., с оспореното РС е разрешено изграждането на ново трасе. Поради изложеното не се касае за съществуващ обект по смисъла на чл. 60, ал.2, т.1 ЗЕЕЕ /отм./. Освен изложеното намира, че РС е издадено в нарушение на закона и при липса на предпоставки за това – одобрен технически и инвестиционен проект. Кабелното трасе преминава в основите на съществуващите сгради на жалбоподателя Г. помещение и Ацетиленово помещение. Липсват чертежи, от които да е видно как се преминава през съществуващите сгради. Налична е забрана кабелни трасета с високо напрежение да преминават под сгради. С оглед предназначението на терена би трябвало цялото трасе да бъде изпълнено с метална тръба, а такова изпълнение не е предвидено. Освен всичко счита, че неуведомяването на собственика на имота, в който ще се изгражда ново трасе, е съществено нарушение и само на това основание следва РС да бъде отменено. Моли за обявяване нищожността на РС или алтернативно за неговата отмяна.

Ответникът – Ответникът, главният инженер на Н.-СО, в депозирано становище по жалбата оспорва същата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Сочи,

че енергийният обект е съществуващ по смисъла на § 26 от ПЗР на ЗЕ, вр. чл. 60, ал.1, т.1 ЗЕЕЕ /отм./. По отношение на този обект, [фирма] е титуляр на сервитутни права. Около енергийните обекти се създават сервитутни зони, а за съществуващите към момента на влизане в сила на нормативния акт енергийни обекти, сервитутните права за енергийното дружество възникват по силата на закона, като това са право на прокарване, на преминаване на хора и техника. Запазването на сервитутните права, възникнали със ЗЕЕЕ /отм./ е предвидено с § 26 от ПЗР на ЗЕ. Извършването на строителни и монтажни дейности за

изграждане на нови енергийни обекти и съоръжения и рехабилитация, модернизация и разширение на съществуващи енергийни обекти, е предвидено в чл. 13, ал.1 от наредба № 16/09.06.2004 г. за сервитутите на енергийните обекти в сервитутните зони. Съгласно същата разпоредба не съществува задължение за ново учредяване на право на прокарване и преминаване. А според чл. 182, ал.2 ЗУТ строеж в чужд имот имат право да извършват лицата, в полза на които има учреден сервитут по чл. 64 ЗЕ или такъв по § 26 от ПЗР на ЗЕ. Поради изложеното счита, че РС е издадено съобразно действащото законодателство и жалбата е неоснователна.

В съдебно заседание се представлява от юрк. П., който оспорва жалбата и моли процесното РС да бъде потвърдено. Уточнява, че от представените и приети доказателства се установява, че енергийният обект е съществуващ по смисъла на § 26 от ПЗР на ЗЕ във вр. с чл. 60, ал. 1 от ЗЕЕЕ /отм./. Налице е подмяна на съществуваща кабелна линия 110kW, което не представлява ново изграждане на строеж. В този смисъл собствениците на поземлени имоти, през които преминава съществуващия енергиен обект и в тежест, на които са налице законово възникналите сервитутни права по § 26 от ПЗР на ЗЕ, в полза на енергийното дружество не са заинтересовани лица по смисъла на закона. Безспорно беше установено, че възложител и титуляр на сервитутни права е [фирма]. Съгласно съдържанието на разпоредбата на чл. 60, ал. 1 ЗЕЕЕ около енергийните обекти се създават сервитутни зони, а според ал. 2, т. 1 от същата норма за съществуващи към момента на влизане в сила на нормативния акт енергийни обекти, сервитутните права за енергийното дружество възникват по силата на закона, като това са право на прокарване, право на преминаване на хора и техника на експлоатационните дружества и задължение на собственика на служещия имот да понася ограниченията при ползването му. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и законосъобразност на РС. Посочва, че съгласно чл. 13 от наредба № 16/09.06.2004 г. за сервитутите на енергийните обекти в сервитутните зони не съществува задължение за учредяване на ново право на прокарване и преминаване по реда на чл. 64 ЗЕ. Също така, безспорно по делото се установява, че се касае за подмяна на съществуващи енергийни обекти. Кабелното трасе е изградено през 1981 г., като то осъществява връзка между шини 110 KV на ПС С. и ПС В.. Същото е заведено в инвентарната книга по сметка 20711130 в баланса на [фирма], заведено в активите на 31.03.1992 г. Моли за отхвърляне на жалбата.

Заинтересованата страна [фирма] /със сегашно наименование [фирма]/ оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Излага подробни съображения за неоснователност на жалбата. Счита, че подадената жалба от [фирма] против РС за процесуално недопустима, поради обстоятелството, че не е налице правен интерес за жалбоподателя от обжалване на цитирания административен акт, респ. същия няма

качеството заинтересовано лице. Посочва, че трасето на съществуващата кабелна линия и кабелен колектор преминават в границите на [улица]и Пробив на бул. П. С. по одобрения ПУП със Заповед № РД-09-50-163А/29.03.2000г. г. архитект на С. - публична общинска собственост. Това се установява и от приетото по делото писмо изх. № Към РВЕ21-ТД26-1057-1/12.07.2021г. на Столична Община - Район В., съобразно което трасето на новата и

съществуваща кабелна линия 110 кВ преминава по [улица] през о.т. 13, о.т. 21 до о.т. 34, попадаща в границите на ПИ 68134.305.139 - отразен в КККР като публична общинска собственост, както и в Пробива на бул. П. С., в който участък регулационния план не е приложен. Съществуващата сервитутна зона на съоръженията по никакъв начин не влияе върху притежавания от жалбоподателя поземлен имот, част от който попада в улица, съгласно ПУП. С РС и одобреният инвестиционен проект, въз основа на което то е издадено, се предвижда извършване на подмяна на съществуваща кабелна електропроводна линия 110 кВ „Т.“. Предвижда се демонтаж на съществуващия кабел 110 кВ, който е положен в колектор и полагане на нова кабелна линия 110 кВ в същия колектор, без да се предвижда промяна на трасето и сервитутната зона. Съществуващите „Кабелен колектор от ПС С.-ПС В. - Т.“, ведно с положената в него „Кабелна линия 110 кВ Т. от ПС В. до ПС С.“ представляват съществуващи енергийни обекти по смисъла на чл.60, ал.2, т.1 от ЗЕЕЕ /отм./, респ. изградени в периода преди 1999г. /преди влизане в сила на отменения ЗЕЕЕ. Същите са собственост на [фирма] и по отношение на тях разпределителното дружество е титуляр на сервитутни права. Съгласно § 1 от ДР на Наредба № 16/2004г. за сервитутите на енергийните обекти правото на стопанисване и управление на обектите, за които в полза на енергийните предприятия са възникнали сервитути, се доказва с извлечение от наличните счетоводни регистри и/или инвентарни книги. Строителни дейности в ПИ с идентификатор 68134.305.139 по КККР, изразяващи се в подмяна на съществуващата кабелна линия 110 кВ, са разрешени именно при наличието на валидно правно основание § 26 и чл. 64 от ЗЕ и чл. 13, ал. 1, т. 1 от Наредба № 16/2004г. и наличието на законово възникнали сервитутни права в полза на енергийното дружество, позволяващи му да извършва реконструкция на съществуващи и изграждане на нови обекти в съществуващата сервитутна зона. Също така счита, че недоказани останали твърденията на жалбоподателя, че трасето на съществуващата кабелна линия 110 кВ Т. преминава под изградени в периода 1984 г., 1965 г. и 1962 г. сгради в ПИ 68134.305.139 по КККР. Не се доказва и периода на изграждане на въпросните постройки. Същите представляват преместваеми обекти, които безспорно са монтирани/поставени върху електрическото съоръжения след неговото фактическо изграждане, доколкото технически и физически е невъзможно кабелен колектор да бъде изграден/прокаран под съществуващи сгради. Моли за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на заповедта.

В съдебно заседание се представлява от юк Д., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното РС.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди

доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД09-09-28/17.03.2021 г., главният архитект на СО е предоставил свои функции по ЗУТ на главния архитект на Н. и по-конкретно, в т. 1.5 правомощията да издава на основание чл. 148, ал.2 ЗУТ разрешения за строеж, съответно да отказва издаването им, за мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура.

Жалбоподателят [фирма] се легитимира като собственик на неурегулиран ПИ, с площ от 15 050 кв.м., с пл. № 130 от кв. 28А, м. Пробив, бул. П. С. – стара НПЗ С., при граници от север парцел I-131 за ел. станция С., на А., находяща се в [населено място], район В., [улица], състояща се от акумулаторно помещение, на един етаж, с площ от 30 кв.м., масивна едноетажна сграда, състояща се от две помещения с площ от 83 кв.м. и 30 кв.м., ацетиленово помещение на един етаж, със застроена площ от 62 кв.м., гумомонтажно помещение на един етаж с площ от 242 кв.м., гараж за леки автомобили от 82 кв.м., помещение за гресирание, с площ от 118 кв.м., гараж-хангар, с площ от 523 кв.м. и съблекалня, както и на ПИ с площ от 17 231 кв.м., с пл.№ 130, кв. 28А и кв. 335Б, м. Пробив, бул. П. С. – стара НПЗ С., на основание НА № 124, том I, дело 130/29.09.2000 г., Нотариален акт (НА) № 84, том II, дело № 268/2005 г., НА № 122, том II, дело № 306 от 2005 г. и НА № 130, том III, дело № 413 от 2016 г.

С НА № 125, том I, дело № 106/2012 г. за признаване правото на собственост върху недвижимите имоти, [фирма] е признат за собственик по преобразуване и правоприемство на ПИ, целия с площ от 5 535 кв.м., парцел VII, находящ се на [улица], район В., комплекс С., ведно с изградени в него постройки, представляващи електрическа подстанция, площадков енергиен обект по смисъла на § 1, т.41 ДР на ЗЕ /Подстанция С./, с площ от 980 кв.м. и гараж с площ от 342 кв.м., построена през 1981 г.

С НА № 35, том V, дело № 756/2014 г. за собственост върху недвижим имот на основание преобразуване и правоприемство, [фирма] е признат за собственик по преобразуване и правоприемство на ПИ № 591 „За електрическа подстанция - В.“, в кв. 308, район Т., м. И. В., с площ от 2 427 кв.м., ведно с построената в него производствено-жилищна сграда с площ от 855 кв.м., състояща се от три тела.

С разпореждане на МС № 46/07.11.1991 г. е извършено преобразуване на обединенията и комбинатите на Комитета по енергетика в еднолично акционерно дружество с държавно имущество Н. АД, като в т. 15 е посочено, че Н. АД поема активите и пасивите на преобразуваните стопански организации, както и част от имуществото на организациите.

Със Заповед № ДВ-123-А/24.04.2000 г. на председателя на ДА по енергетика и енергийни ресурси е наредено преобразуването на Н. АД чрез отделянето на едно ново акционерно дружество Е. – Столично ЕАД. Дружеството е приело активите и пасивите на Н. АД по разделителен протокол.

С решение № 21/29.01.2008 г. на СГС е вписана промяна в наименованието на дружеството Е. – Столично ЕАД и същото става [фирма].

Със заявление вх. № САГ21-БД00-983/10.06.2021 г., [фирма] е поискало от главния архитект на СО да одобри и съгласува инвестиционен проект за издаване на РС за строеж „Проектиране и подмяна на кабел 110 kV Т. от ПС В. до ПС С. по съществуващо трасе и нова ОРУГ“.

Към заявлението са представени относими документи – Трасировъчен план към

строежа, Част конструктивна за ТП, съгласувателни становища на експлоатационните дружества /В., Дирекция ПБЗН-МВР, МОСВ/, декларация за строителна дейност, констативен протокол от районната администрация и план-график.

Изготвен е комплексен доклад оценка за съответствието на проектната документация с основните изисквания към строеж „Проектиране и подмяна на маслонапълнена кабелна електропроволта линия 110 kV Т. от ПС С. до ПС В. за подобект „Подмяна на маслонапълнена К. 110 kV Т. от ЕКРУ, модул ELK-04/110kV в ПС С. до ЕКРУ модул ELK-04/110kV в ПС В. по съществуващото трасе със сух кабел с алуминиево тоководещо жило и сечение 1600 кв. мм и изграждане на нова оптична кабелна линия OPUG“. В заданието е посочено, че е предвидено съществуващия маслен

кабел да се демонтира и на негово място по същото трасе и в съществуващия сервитут да се положи нов кабел 110 kV, сух, еднофазен, алуминиев кабел. За целите на релейната защита и обмен на информация в реално време успоредно на К. 110 kV, ще се положи кабел с вградени оптични влакна, тип OPUG – 48 – жилен. Трасето на оптичния кабел съвпада с трасето на кабела 110 kV. Становището на консултанта е, че проектната документация съответства на основните изисквания към строежите.

Съгласно оценка за съответствието на част конструктивна, на основание чл. 142, ал.10 ЗУТ, конструктивната част на проекта е разработена във фаза работен проект, като са спазени изискванията за обема и съдържанието на проектите в тази фаза.

Проектът се изготвя на основание договор от 06.07.2021 г., сключен между СО и [фирма], като изпълнител.

Представено е становище от Министерство на културата с изх. № СТ-84-173/21.06.2021 г. за съгласуване на проекта.

Приложени са и счетоводни справки, представляващи извадка от информационната система С., от които се установява, че КСН 110 kV Т. – ПС В. – ПС С., номер актив С. 22307318 и Кабелен к-р ПС С.-ПС В. рекон.Т., номер актив С. 22346607, са включени в баланса на [фирма].

С писмо рег. № РВЕ21-ТД26-1057/12.07.2021 г., СО, район В. е уведомил [фирма], че РП за м. Пробива, на [улица] и от о.т. 91 и второстепенна [улица] не е приложен и не са извършвани отчуждителни мероприятия. Посочено е и, че обхвата на проекта попада в няколко ПИ, сред които и ПИ с идентификатор 68134.305.139, собственост на [фирма].

На основание подадено от [фирма] заявление от 13.07.2021 г., главният инженер на Н., е издал Разрешение за строеж за благоустройствени обекти № Б-82/14.07.2021 г., с което е разрешено на дружеството да извърши СМР, съгласно одобрените проекти на 12.07.2021 г. от Н. за „Подмяна на маслонапълнена К. 110 kV Т. от ЕКРУ, модул ELK-04/110kV в ПС С. до ЕКРУ модул ELK-04/110kV в ПС В. по съществуващото трасе със сух кабел с алуминиево тоководещо жило и сечение 1600 кв. мм и изграждане на нова оптична кабелна линия OPUG“, електропроводна мрежа ВН 2600 м. В РС е посочено, че се издава на основание чл. 148, ал.4 и ал.8 ЗУТ, писмо № 26-00-1720/2012 г. на РИОСВ, чл. 144, ал.1, т.7, становище на БПЗН № 764001-449/12.04.2021 г., чл. 152, ал.1, вр. чл. 64, ал.4 ЗУТ.

Няма доказателства по делото РС да е връчвано на представител на жалбоподателя.

Жалбата е депозирана пред ДНСК на 22.07.2021 г., след което е препратена на АССГ.

По делото се представи удостоверение за търпимост № 74/12.05.2015 г., издадено от директора на Д ОСК, СО, от което е видно, че са налице условията за приложимост на § 127, ал.1 ПЗР на ЗИД ЗУТ относно обект „Канална мрежа на [фирма]“ на

територията на [населено място], район В. с граници: от север бул. К. В., от запад бул. С., от изток бул. М. Л. и от юг ул. П., ул. Добруджански край с координатите на шахтите на каналната ел. мрежа.

По делото беше допусната и приета СТЕ, с основно и допълнително заключение. От основното заключение на вещото лице се установява, че жалбоподателя [фирма] е собственик на имот с идентификатор 68134.305.139 по действащата КККР, целият с площ от 17255кв.м., който по действащия РП съставлява имот с пл. №130, от кв. 28а, кв.335б и 335в по плана на м. „Пробив“, [улица], одобрен със заповед № РД-09-50-163а от 29.03.2000 г. на главния архитект на С.. За обекта има одобрени работни проекти, съгласно опис, по части: електрическа, геодезия, строително-конструктивна, план за безопасност и здраве /П./; организация и безопасност на движението /ОБД/; пожарна безопасност /ПБ/; временна организация и безопасност на движението /ВОБД/; план за управление на строителните отпадъци, като представената по делото проектна документация не е в пълен обем.

В имот с идентификатор 68134.305.139, при сграда „Ацетиленово помещение“ в проекта е отразено, следното: 1бр. нов кабел 110 kV, изтегляне в съществуваща стоманена тръба нов оптичен кабел 48жилен, 1бр. нова HDPE тръба ф 40 мм, а при сграда с идентификатор 68134.305.139.1 „Г. помещение“ е посочено сечение А-А, с надпис 1бр. нов кабел 110 kV в съществуващ непроходим колектор, нов оптичен кабел 48жилен, 1 бр. нова HDPE тръба ф 40 мм. Съгласно одобрените проектни материали маслонапълнената кабелна електропроводна линия /К./ 110 kV Т. от ЕКРУ, модул ELK-04/110 kV в ПС „С.“ до ЕКРУ, модул ELK-04/110kV в ПС „В.“ се предвижда да се демонтира и на негово място по същото трасе и в съществуващия сервитут да се положи нов кабел 110 kV, сух, еднофазен, алуминиев кабел с обща дължина 2470м. Предвижда се и полагане на нова оптична кабелна линия ОРУГ. Трасето е изцяло подземно през съществуващи тръби, непроходими и проходими кабелни колектори. Съгласно материалите, с проекта се предвижда и изграждане на нови кабелни шахти и подмяна на част от съществуващите стоманени тръби с нови.

В част пожарна безопасност е записано „предвижда се разкопаване, разкриване, монтаж на съществуващи капаци на непроходим колектор и последващото им монтиране и подмяна на съществуващи стоманени тръби с нови“. Маслонапълнена К. 110 KV „Т.“ е изградена през 1981 година. Същата осъществява електрическа връзка между шини 110 kV на ПС „С.“ и ПС „В.“ и е съставна част от електрически диагонал 110 kV - ПС „М. предградие“ - ПС „С. Юг“, както следва:

К. „Д.“ (между ПС „С. Юг“ и ПС „Пионер“);

К. „Сребърна“ (между ПС „Пионер“ и ПС „В.“);

К. „Т.“ (между ПС „В.“ и ПС „С.“);

К. „В.“ (между ПС „С.“ и ПС „Б.“);

К. „Захарна Фабрика“ (между ПС „Б.“ и ПС „О.“);

В. „В. Бригадир“ (между ПС „О.“ и ПС „М. Предградие“);

Съгласно чл. 372, ал. 4 и ал. 5 от Наредба № 3 /2004 г., при полагане на кабели с напрежение 110 kV в земя, задължително над кабела се използват предпазни бетонни плочи с минимална ширина 0,5м. Кабелният изкоп се дозасипва с чиста пръст, която се трамбова на пластове по 15 - 20 см, след което се възстановява съответното външно покритие. Чл. 373, ал.1 в населени места под тротоари или терени, където не се движат превозни средства, кабелите се полагат на дълбочина: за напрежение до 1000 V - 0,7 т; за напрежение над 1000 V до 35 kV - 0,8 т; за напрежение 110 kV - 1,0 т. А

според алинея три под уличните платна или терени, по които се движат транспортни средства, кабелите се полагат на дълбочина най-малко 1,0 т. Допуска се при необходимост кабелите да се положат на по-малка дълбочина, като се осигури механичната им защита.

Съгласно подземния кадастър, през ПИ 68134.305.139, собственост на [фирма] преминава кабелно трасе 110 кV. Видно от изготвения от вещото лице чертеж - заснемане, трасето на Кабел 110кV от ПС С. до ПС В. преминава през ПИ 68134.305.139. На място в имота има следи от разбита паважна настилка, която е възстановена с асфалтобетон и бетонова настилка, което трасе почти съвпада с трасето отразено в чертеж-заснемане от 1981 г. Видно от комбинираната скица и трите трасета в немалка част се разминават.

Трасето, което е на място, има следи от допълнително правена асфалтова настилка и проектното кабелно трасе преминава през „Г. помещение“ и „Ацетиленово помещение“. Съгласно дадените разрези в проектната документация, кабелните линии в бетоновите колектори и стоманените тръби се полагат на ниво -1,10 м. под котата на терена. Съгласно чл. 389, ал.1 т.4 от Наредба №3/2004г. изборът на тръбите, в които се изтеглят кабели се съобразява с наличието на интензивен транспорт. В подземния кадастър има отразена кабелна мрежа 110кV, минаваща през имот с идентификатор 68134.301.139. Нямам данни кога е отразено в подземния кадастър.

От направеното проучване вещото лице е установило, че маслонапълнена К. 110 KV „Г.“ е изградена през 1981 година. Същата осъществява електрическа връзка между шини 110 kV на ПС „С.“ и ПС „В.“ и е съставна част от електрически диагонал 110 kV — ПС „М. предградие“ - ПС „С. Юг“.

Сервитутите зони съгласно Наредба №16 от 09.07.2004 г. за сервитутите на енергийните обекти, е 5м. по 2,5м. от двете страни.

В съдебно заседание вещото лице посочва, че в момента отклонението, което се получава при сградата с идентификатор, завършващ на 6 и южно от нея, както е показано трасето спрямо това, което е 1981 г., разминаването е около 10 метра. Спрямо това, което е на място разминаването е около 13 м. от едната страна на сградата, от другата страна е 14 м. В инвестиционния проект няма записано как ще се извършва преминаването при СМР. По проекта има предвидено само на две места трасето да премине в обсадна метална тръба, в останалата част е предвиден бетоновия канал и нови капаци. С оглед предназначението на терена, че е стопанство, би трябвало цялото трасе да бъде с метална тръба.

От допълнителното заключение на СТЕ се установява, че в материалите по делото се съдържат следните документи:

Част конструктивна, съдържаща: Заглавна страница, съдържание, техническо описание /обяснителна записка/, количествена сметка, статически изчисления, чертеж със спецификация на материалите. Частта е придружена с оценка на конструкцията, изготвена от ТК по част конструктивна. Част Временна организация и безопасност на движението, съдържаща: Заглавна страница, Обяснителна записка, списък на необходимите знаци. Не съдържа чертеж към проекта. Приложен е чертеж от част Пътна с детайли на настилки. Приложено е становище от отдел ПП при СДВР. Част Електро, фаза „Пожарна безопасност“, съдържа: заглавна страница, съдържание, обяснителна записка, чертеж. Следва чертеж от част електро, пет чертежа от част пожарна безопасност, чертеж част електро. Част Електро фаза РП, съдържа: заглавна страница, съдържание, техническо описание, записка по БХТПБ, записка по опазване

на околната среда, спецификация, количествена сметка, графични материали - чертежи, като някои от тях се повтарят.

Отделни чертежи по част геодезия - трасировъчен план съдържат Част Електро фаза РП съдържа: заглавна страница, обяснителна записка, чертежи - трасировъчен план. Следват чертежи част - електро - 2бр, чертежи част пътна - 26 чертежа на които е изобразена временната организация на движението по време на изпълнението.

Всички чертежи са съгласувани със Столична община, Дирекция „Управление и анализ на трафика” и ОПП - СДВР. В чертеж 0_A2_24_024 част пътна са показани детайли за обезопасяване на изкопи, и детайли за полагане на кабели в проходим, непроходим колектор и под улици в стоманени тръби.

Следват отделни чертежи – 18 бр. по част електрическа.

В „състав на работния проект” са описани: Част „Геодезия”, Част „Електрическа и оптична линия”, Част „Строително-конструктивна”, Част „Организация и безопасност на движението”, Част „План за безопасност и здраве”, Част „Пожарна безопасност”, Част „План за управление на строителните отпадъци”, Част „Организация и изпълнение на строителството”, Част „Проектно сметна документация”.

Според вещото лице, фактически представените документи по делото не отговарят на описаните в „Състав на проекта”. Част от проектите са непълни, а някои липсват (П., ПУСО, Организация и изпълнение на строителството и проектно сметна документация).

Представеният по делото проект по част Временна организация и безопасност на движението, съдържа: Заглавна страница, Обяснителна записка, списък на необходимите знаци. Не съдържа графични материали. Приложени са чертежи по част „пътна”, съдържащи организация и безопасност на движението. Предвид наличието на становище на ОПП СДВР, може да се сита, че проекта е бил пълен, като по делото същия не е представен в цялост. Представеният по делото проект не съдържа част „План за безопасност и здраве”, описана в Раздел А5. Предвид наличието на становище на ОПП СДВР, може да се счита, че проектната документация е съдържала проект по част П., който е отговарял на изискванията в частта му за временна организация на движението и транспортен достъп.

В материалите по делото е приложен проект по част Електро, фаза „Пожарна безопасност”, който съдържа: заглавна страница, съдържание, обяснителна записка, чертежи. Приложеният по делото проект е изготвен за строежа, съгласно изискванията на Наредба № 13-1971/2009 г. за строително - технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар. Изготвен е раздел „Пожарна безопасност” към част „електро” на проекта.

Представеният по делото проект не съдържа част „План за управление на строителните отпадъци”, не съдържа и част „Организация и изпълнение на строителството”, както и „Проектно-сметна документация”. Видно от представените по делото проекти, по отделните части има разработени количествени сметки, които са съставна част на проектно-сметната документация.

Представеният по делото проект не съдържа част „Проектно-сметна документация”. Видно от представените по делото проекти, по отделните части има разработени количествени сметки, които са съставна част на проектно-сметната документация. В представения по делото проект не се съдържа чертеж, на който са отбелязани сервитутни зони със съответните размери и с обозначен достъп до сервитута преминаващ през имоти частна собственост. В чертеж 0_A2_24_024, част пътна са

показани детайли за обезопасяване на изкопи, и детайли за полагане на кабели в проходим, непроходим колектор и под улици в стоманени тръби. В чертежите по част пътна са показани знаците и маркировката за временна организация на движението.

Като заключение вещото лице е посочило, че за техническото реализиране на процесното разрешение за строеж е необходимо наличие на всички проектни части, които да са разработени в съответствие с нормативните изисквания и да са оценени за съответствието им със същите.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че частите, които не са приложени по делото от инвестиционния проект са: „План за безопасност и здраве“, „План за управление на строителните отпадъци“ и „Организация и изпълнение на строителството. И трите изброени части могат да се разработят след издаване на разрешението за строеж и преди и за откриване на строителна площадка, тъй като същите са свързани с конкретното изпълнение на място и организацията на строителство. Раздел „Пожарна безопасност“ се прави за строежа. Водещата част във въпросния проект е електрическата част, за това най-вероятно проекта не е разработен като самостоятелен, а е даден като част от електрическия. По останалите части няма как да се изготви част „пожарна безопасност“.

По делото беше изготвена и приета ССЧЕ, вещото лице по която посочва, че активите С. № 22346607 „Кабелен колектор ПС С. - ПС В. реконструкция Т.“ и С. № 22307318 „КСН 110 kv Т. - ПС В. - ПС С.“ са заведени в инвентарна книга (картон), осчетоводени по с/ка 20711130 „Предавателни устройства, съоръжения/средно напрежение/кабелни линии“ и включени в Баланса на [фирма]. Датата на придобиване (завеждане) на активите е 31.03.1992 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Разрешение за строеж за благоустройствени обекти № Б-82/14.07.2021 г., с което е разрешено на дружеството да извърши СМР, съгласно одобрените проекти на 12.07.2021 г. от Н. за „Подмяна на маслонапълнена К. 110 kV Т. от ЕКРУ, модул ELK-04/110kV в ПС С. до ЕКРУ модул ELK-04/110kV в ПС В. по съществуващото трасе със сух кабел с алуминиево тоководещо жило и сечение 1600 кв. мм и изграждане на нова оптична кабелна линия OPUG“, електроповодна мрежа ВН 2600 м.

Жалбата срещу процесното разрешение за строеж съдът е приел за подадено от легитимирано лице, собственик на имота, през който е предвидено да преминава кабелното трасе. Тъй като РС не е връчвано на дружеството, съдът е приел, че жалбата е подадена в срока за оспорване на акта. Предвид изложеното, жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Следва да се направи уточнение, че с РС е дадено разрешение да се изгради нова оптична кабелна линия OPUG, което може да се приеме, че представлява пристрояване на съществуващ строеж, доколкото кабелната мрежа е предвидено да бъде положена по трасето на съществуваща такава. Поради това, доколкото кабелното трасе минава през имота на дружеството жалбоподател, то следва и че на основание чл. 149, ал.2, т.1 ЗУТ той е заинтересован да подаде жалба срещу издаденото РС. Дали същият е следвало да бъде уведомен за издаденото РС и дали се изисква неговото

съгласие за издаване на РС, предвид специалните разпоредби на ЗЕЕЕ /отм./ и ЗЕ, доколкото се касае за подмяна на кабелната мрежа, ще бъде разгледано по-долу, но това не може да се отрази на правото на жалба на собственик на имота, през който ще преминава трасето.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспореният административен акт Разрешение за строеж е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Разрешението за строеж е издадено от главния инженер на Н.-СО, на който със Заповед № РД09-09-28/17.03.2021 г., главният архитект на СО е предоставил свои функции по ЗУТ и по-конкретно, в т. 1.5 правомощията да издава на основание чл. 148, ал.2 ЗУТ разрешения за строеж, съответно да отказва издаването им, за мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. В посочената разпоредба е предвидено, че РС се издава от главния архитект на общината, а съгласно § 1, ал.4 ДР на ЗУТ главният архитект на общината може да предостави свои функции по този закон на други длъжностни лица от общинската администрация, притежаващи пълна проектантска правоспособност или които имат необходимия стаж за придобиването ѝ. Т.е., налице е валидно оправомощаване за издаване на РС от страна на главния инженер на Н..

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че ответника е оправомощен да издаде РС единствено по чл. 148, ал.2 ЗУТ, а РС е издадено на основание чл. 148, ал.4 ЗУТ. Двете разпоредби не регламентират издаването на два различни вида РС за различни обекти. Единствено ал.2 посочва

компетентния орган за издаването на РС, а ал.4 регламентира условията, при които се издава РС. Т.е., единствено ал.2 оправомощава главния архитект да издава РС. Не се касае за различни видове актове, за които да е необходимо отделно оправомощаване. Достатъчно е в акта на оправомощаване да се уточни, че правомощията по чл. 148, ал.2 ЗУТ се предоставят на съответно правоспособно за това лице, за да се приеме, че оправомощаването е валидно и оправомощеното лице има правомощия да издава РС, без значение за какви обекти се отнася. В тази връзка се явява неоснователно възражението на жалбоподателя, че РС е издадено при липса на компетентност.

Актът е издаден и в предписаната от закона писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. В РС е посочен издателя му, по заявление на кой се издава, обекта за който се издава, документите, въз основа на които е издаден и правните основания за това.

В хода на административното производство и при издаването на заповедта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са правилно установени и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на РС.

Следва да се уточни, че настоящият съдебен състав приема, че процесната кабелна мрежа представлява съществуващ обект по смисъла на § 26, ал.1 от ПЗР на ЗЕ, тъй като същата е изградена през 1981 г., мотиви за което ще бъдат изложени по-долу. Съгласно посочената разпоредба възникналите по силата на отменения ЗЕЕЕ сервитутни права в полза на енергийните предприятия за съществуващи към влизането в сила на този закон енергийни обекти запазват действието си. Поради това и съгласно чл. 13, ал. 1 от Наредба № 16/09.04.2004 г. за сервитутите на енергийните обекти не съществува задължение за ново учредяване на сервитут по реда на чл. 64 ЗЕ или право на прокаране и преминаване в полза на енергийно предприятие, за да се изгради нова тръбна мрежа и положи кабел, когато тя попада в съществуваща сервитутна зона. Доколкото с РС е предвидено, че ще бъдат подменени вече съществуващи кабели и ще се положи в същото трасе и нова оптична кабелна линия ОРУГ, то следва да се приеме, че обекта на РС попада в трасето на възникналата сервитутна зона. Поради това и не е необходимо уведомяване или даване на съгласие от собственика на имота, през който преминава кабелната мрежа за започналата процедура по издаване на РС.

Съгласно ЗУТ, чл. 149, ал.1 за издаденото РС следва да се уведомят заинтересованите лица, сред които е и жалбоподателя, като собственик на имота, през който преминава кабелното трасе. Действително същия не е уведомен. Това обаче не съставлява съществено процесуално нарушение, доколкото уведомяването би имало за цел засегнатото лице да се запознае с акта и евентуално, ако счете, че са нарушени правата му, да упражни правото си на жалба. В случая дружеството е упражнило това свое право, в следствие на което оспорването е прието за редовно от настоящия съд и жалбата се разглежда по същество. Поради това и не са нарушени правата му.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че РС е издадено при спазване на административно- производствените правила.

Производството е започнало по подаденото от заинтересованата страна заявление към което са приложени съответните документи. Дадено е положително становище от правоспособно лице, което е изготвило комплексен доклад оценка за съответствието на проектната документация с основните изисквания към строеж „Проектиране и подмяна на маслонапълнена кабелна електропроводна линия 110 kV Т. от ПС С. до ПС В. за подобект „Подмяна на маслонапълнена К. 110 kV Т. от ЕКРУ, модул ELK-04/110kV в ПС С. до ЕКРУ модул ELK-04/110kV в ПС В. по съществуващото трасе със сух кабел с алуминиево тоководещо жило и сечение 1600 кв. мм и изграждане на нова оптична кабелна линия ОРУГ“, като е дал препоръка за издаване на РС. След това, по подадено заявление за издаване на РС, в предвидения в закона 7-мо дневен срок, ответникът е издал процесното РС.

С оглед гореизложеното, настоящият състав приема, че не са налице основания за обявяване на нищожност на процесното РС, тъй като е издадено от компетентен орган при валидно оправомощаване за това и в предписаната за това писмена форма. Не е налице превратно упражняване на власт, тъй като процесното РС е допустимо от закона, който предвижда ред за издаването му. Не са допуснати и съществени

процесуални нарушения, водещи до отмяната на акта на това основание.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

По делото безспорно се установява, че на основание представени по делото НА, [фирма] е собственик на неурегулиран ПИ, с площ от 17 255 кв.м., с пл. № 130 от кв. 28А, кв. 335б и 335в, м. Пробив, бул. П. С. – стара НПЗ С., при граници от север парцел I-131 за ел. станция С., на А., находяща се в [населено място], район В., [улица], състояща се от акумулаторно помещение, на един етаж, с площ от 30 кв.м., масивна едноетажна сграда, състояща се от две помещения с площ от 83 кв.м. и 30 кв.м., ацетиленово помещение на един етаж, със застроена площ от 62 кв.м., гумомонтажно помещение на един етаж с площ от 242 кв.м., гараж за леки автомобили от 82 кв.м., помещение за гресирание, с площ от 118 кв.м., гараж-хангар, с площ от 523 кв.м. и съблекалня, както и на ПИ с площ от 17 231 кв.м., с пл.№ 130, кв. 28А и кв. 335Б, м. Пробив, бул. П. С. – стара НПЗ С..

Дружеството заинтересована страна [фирма] /със сегашно наименование [фирма]/ е придобило собствеността върху изградена през 1981 г. кабелна мрежа, свързваща ПС С. с ПС В. по силата на преобразуване и правопримемство.

С приемане на Търговския закон (01.07.1991 г.), енергийните предприятия се преобразуват в търговски дружества, като техните активи се включват в активите на [фирма]. Това е фактически извършено с Разпореждане № 46 на МС от 07.11.1991 г., като е образувано [фирма], включващо и притежаващо енергийните обекти и съоръжения. Със Заповед № ДВ-123-А от 24 .04.2000 г. на Държавната агенция по енергетика и енергийни ресурси (ДА ЕЕР), [фирма] се преобразува чрез отделяне на ново еднолично АД с фирма [фирма], регистрирано при условията и по реда на ТЗ в ТР с Решение по ф.д. № 6358/2000 г. С отделянето си и на основание разделителен протокол, [фирма] става правопримемник и придобива онази част от активите и пасивите на [фирма], посредством която се осъществява дейността по разпределение на ел. енергия на територията на [населено място], а именно енергийните обекти (електрически уредби и електропроводни линии с високо, средно и ниско напрежение за разпределение и пласмент на електрическа енергия). Преминаването на активите от [фирма] към [фирма] е осъществено с разделителни протоколи по счетоводни данни. С Решение № 21 от 29.01.2008г. на СГС по ф.д. № 6358/2000 г. е вписана промяна на наименованието от [фирма] на [фирма].

Съгласно заключението по допусната ССЧЕ, активите С. № 22346607 „Кабелен колектор ПС С. - ПС В. реконструкция Т.“ и С. № 22307318 „КСН 110 kv Т. - ПС В. - ПС С.“ са заведени в инвентарна книга (картон), осчетоводени по с/ка 20711130 „Предавателни устройства, съоръжения/средно напрежение/кабелни линии“ и включени в Баланса на [фирма]. Дата на придобиване (завеждане) на активите 31.03.1992 г. От основното заключение на СТЕ пък се установява, че процесната кабелна мрежа, за подмяната на която е издадено РС, е изградена през 1981 г. и същата осъществява електрическа връзка между шини 110 kV на ПС С. и ПС В. и е съставна част от електрически диагонал 110 kV – ПС М. предградие – ПС С. юг. Не са налице данни за друга година на изграждане на кабелната мрежа.

Следователно, категорично е установено по делото, че процесният трафопост е изграден при действието на Закона за електростопанството от 1975 г. (отм.) и преди влизане в сила на ЗЕЕЕ /отм./, обн., ДВ бр. 64/16.07.1999 г. Съгласно дефинитивната разпоредба, уредена в § 3 от ДР на този закон, "електрически мрежи" представляват

съвкупност от електропроводни линии и подстанции и трансформаторни постове, свързани помежду си. С оглед на тази характеристика кабелната линия представлява енергиен обект по смисъла на § 1, т. 23 от ДР на действащия ЗЕ, и е елемент от съответната разпределителна мрежа.

След като процесната кабелна подземна линия, е била изградена преди влизане в сила на ЗЕЕЕ (отм.), следователно представлява съществуващ (заварен) енергиен обект. За съществуващите енергийни обекти сервитутното право възниква по силата на ЗЕЕЕ (отм.) - ex lege, като по силата на § 7 от ПЗР на ЗЕЕЕ (отм.) не се дължи заплащане на обезщетения на собствениците на земя, върху които съществуват сервитутни зони по смисъла на чл. 60, ал. 2, т. 1 ЗЕЕЕ (отм.) - към момента на влизане на закона в сила.

Съгласно § 26 от Преходните разпоредби на Закона за енергетиката, ДВ, бр. 107/2003 г., възникналите по силата на отменения ЗЕЕЕ /ДВ, бр. 64/99 г./ сервитутни права запазват действието си. Разпоредбата не предвижда за това осъществяването на други правопораждащи факти. Нещо повече, съгласно чл. 62 от ЗЕЕЕ (отм.) собствениците на имоти, включени в сервитутните зони или граничещи с тях, не могат да препятстват упражняването на сервитутното право (сходна е и нормативната уредба на сервитутите и по действащия ЗЕ).

Съгласно чл. 13, ал. 1 от Наредба № 16/09.04.2004 г. за сервитутите на енергийните обекти, не съществува задължение за ново учредяване на сервитут по реда на чл. 64 от ЗЕ или право на прокарване и преминаване в полза на енергийното предприятие, за да се изгради нова тръбна мрежа и положи кабел, когато тя попада в съществуваща сервитутна зона. Собственикът на поземления имот, през който той преминава, е длъжен да търпи ограниченията в правото на собственост, съответстващи на учреденото по силата на закона сервитутно право. Следователно, тъй като енергийният обект е съществувал към влизане в сила на ЗЕЕЕ (отм.), към този момент е породено сервитутно право.

Следва да се отбележи, че фактът, че наличието на сервитутно право не е отразено в документите за собственост на жалбоподателя, не означава несъществуването на кабелната линия. В НА № 84, том II, дело № 268/2005 г., въз основа на който жалбоподателят е придобил процесния имот, е отразено, че на север имота граничи с парцел I-131 за ел. ПС С., която е вид енергиен обект. Освен това, по делото безспорно се доказва наличието на кабелната мрежа, преминаваща през имота на жалбоподателя, поради което не може да се отрече нейното съществуване, само поради неотразяването ѝ в акта за собственост. А както се посочи по-горе сервитутното право възниква по силата на закона, и не е необходимо учредяването му и съответно заплащането на обезщетение, както и не е необходимо ново учредяване на сервитут по смисъла на чл. 64 ЗЕ. Също така, съгласно § 1 от ДР на Наредба № 16/2004г. за сервитутите на енергийните обекти, правото на стопанисване и управление на обектите, за които в полза на енергийните предприятия са възникнали сервитути, се доказва с извлечение от наличните счетоводни регистри и/или инвентарни книги, каквито дружеството е предоставило към заявлението за издаване на разрешение за строеж, както и по делото.

В случая, видно от одобрения инвестиционен проект и издаденото РС, са предвидени СМР представляващи подмяна на маслонапълнена К. 110 kV Т. от ЕКРУ, модул ELK-04/110kV в ПС С. до ЕКРУ модул ELK-04/110kV в ПС В. по съществуващото трасе със сух кабел с алуминиево тоководещо жило и сечение 1600 кв. мм и изграждане на нова оптична кабелна линия OPUG, без да е предвидена промяна в

трасето. Самата подмяна означава именно това – смяната на нещо съществуващо с нещо друго. Обстоятелството, че е налице разминаване в трасето по подземния кадастър и това, отразено в процесната документация, не означава, че е налице изграждане на ново трасе или изместването на вече съществуващото. Вероятно се касае за разминаване в отразяването на трасето. Освен това, вещото лице по СТЕ посочва, че трасето е изцяло подземно и преминава през съществуващи тръби, непроходими и проходими кабелни колектори, т.е. пред същото трасе.

РС е издадено на основание чл. 148, ал.4 ЗУТ след одобряване на технически инвестиционни проекти. Проектите са одобрени на 12.07.2021 г., което се установява от поставения върху проекта печат, след което е подадено заявление за издаване на РС и същото е издадено в 7-дневен срок от постъпване на писменото заявление. Одобреният проект става неразделна част от РС. Съгласно заключението по СТЕ /основно и допълнително/ в материалите по делото се съдържат следните документи: част конструктивна, част Електро, чертеж от част електро, пет чертежа от част пожарна безопасност, чертеж част електро, част Електро, фаза РП чертежи по част геодезия - трасировъчен план чертежи част - електро – 2 бр., чертежи част пътна - 26 чертежа, чертежи – 18 бр. по част електрическа. Всички чертежи са съгласувани със Столична община, част временна организация и безопасност на движението. Според заключението на вещото лице представеният по делото проект не съдържа част „План за управление на строителните отпадъци“, не съдържа и част „Организация и изпълнение на строителството“, както и „Проекто-сметна документация“. Като заключение вещото лице е посочило, че за техническото реализиране на процесното разрешение за строеж е необходимо наличие на всички проектни части, които да са разработени в съответствие с нормативните изисквания и да са оценени за съответствието им със същите.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че частите, които не са приложени по делото от инвестиционния проект са „План за безопасност и здраве“, „План за управление на строителните отпадъци“ и „Организация и изпълнение на строителството. И трите изброени части могат да се разработят след издаване на разрешението за строеж и преди и за откриване на строителна площадка, тъй като същите са свързани с конкретното изпълнение на място и организацията на строителство. Раздел „Пожарна безопасност“ се прави за строежа. Водещата част във въпросния проект е електрическата част. Поради това и инвестиционния проект, съответства на изискванията на закона за неговото одобряване.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав прави заключение за законосъобразност на РС, като издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма и съдържащо отразяванията, които се следват. Също така, при издаването не е допуснато нарушение в процедурата, като издаването е предшествано от одобряване на технически инвестиционен проект.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореното РС е правилно и законосъобразно, а така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

По разноските.

На жалбоподателите не се дължат разноски, предвид изхода на делото.

С оглед изхода на спора и доколкото процесуалният представител на ответника претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, то жалбоподателя следва

да бъде осъден да заплати на ответника, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Заинтересованата страна също претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, като предвид изхода на спора такива му се дължат в размер определен по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно 100,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София-град, II отделение, 59 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Б. С. срещу Разрешение за строеж на благоустройствени обекти № Б-82/14.07.2021 г., издадено от главния инженерен на Н.-СО.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична община сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] **ДА ЗАПЛАТИ** на [фирма], с[ЕИК] /с предишно наименование [фирма]/ сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: